

FMAC

La Fundació Maria Aurèlia Capmany ha realitzat una anàlisi dels diversos programes electorals (que podeu veure a l'especial de La Independent:25N Eleccions Catalanes 2012) i n'ha extret unes conclusions que podeu llegir tot seguit.

Anàlisi dels programes electorals

Les formacions polítiques que concorren a les eleccions al Parlament de Catalunya recullen als seus programes propostes de construcció social i nacional a Catalunya.

Les dones constituïm més de la meitat de la població, però malauradament només tenim representació en una cinquena part de les decisions polítiques.

Aquesta dada és força reveladora, sobretot ara que ens trobem immerses en un moment històric per a totes nosaltres atès l'escenari econòmic i social que ens volen imposar i les reivindicacions, socials i nacionals, així com les perspectives electorals que trobem. Un escenari en el qual la meitat de la ciutadania té nom de dona i, en canvi, segueixen oblidant-se de nosaltres en el fragor dels diferents debats, econòmics i socials. Una no gens menyspreable dada és la data electoral: 25 de novembre, dia internacional contra la violència masclista, en canvi poc se'n parla d'aquesta violència, tenint en compte que Catalunya hi ha 11 dones mortes durant el que portem d'any i això representa un 27'5% del total de dones

mortes a l'Estat espanyol.

Estem assistint a una regressió dels petits avenços aconseguits en l'assoliment de la igualtat real:

- drets econòmics

- drets socials

- drets polítics

Aquesta regressió s'està justificant sota l'excusa de la crisi i les noves polítiques d'austeritat. En els debats als que assistim s'estan oblidant de:

□ Les taxes de desocupació femenina

□ Les dificultats de conciliar ates el nou marc jurídic laboral on es penalitza més a les dones

□ La regressió en la xarxa de serveis públics: escoles bressol, menjadors escolars, serveis d'atenció a les persones dependents

□ Expulsió del sector públic orquestrat amb la nova regulació

Escrit per Redacció La Independent
dijous, 22 de novembre de 2012 20:22

En definitiva, el cicle vital, l'accés a l'educació, la posició dins del mercat laboral, la forma de família, els usos del temps i l'existència de persones dependents dins la llar determinen el nivell d'ingressos de les persones, i per tant la seva qualitat de vida. D'aquesta forma, les polítiques de contenció de la despesa pública d'una banda i d'altre el redisseny que s'està efectuant de nostre ordenament jurídic laboral, té, clarament, unes destinatàries diana: LES DONES

Donada aquesta regressió és força revelador analitzar i investigar, quines són les propostes que els diferents partits polítics que es presenten als proper comicis electorals del 25 de novembre, realitzen en clau de gènere. Si tenim en compte que els programes electorals dels diferents partits polítics es configuren com la planificació general de la futura acció de govern. En definitiva, el seu full de ruta, el model de país que es vol implementar. Un model de país que hauria d'estar inspirat en la consolidació de la igualtat real i efectiva de les dones.

Cal destacar que en tots els casos es presenten propostes en clau de gènere però la transparència dels programes de les formacions no és una realitat en tots els casos.

L'accés al programa no ha estat fàcil en algunes formacions que han destacat més les grans consignes que no pas un programa detallat.

Per altra banda, tot i que a les llistes electorals hi hagut un avenç important en el nombre de dones que formen part de les diferents candidatures si féssim una anàlisi acurada de les mateixes veuríem que es compleix la reforma de la llei electoral introduïda per la Llei d'Igualtat, Llei Orgànica 3/2007 de 15 de març, normalment des dels límits a la baixa i sense superar els límits.

Tanmateix a les llistes es detecta una gran renovació de les mateixes tot i que, en la majoria de casos afecta bàsicament a les dones, sense que hi hagi canvis significatius en el cas dels homes.

Hem portat a terme un buidatge de les propostes electorals que tot seguit analitzarem. Al llarg d'aquesta recopilació us adjuntem els programes electorals dels diferents partits polítics en relació a les seves propostes sobre la implementació de les polítiques de dones.

Per això prendrem com a referència el programa electoral de cada formació política . La classificació de les seves propostes es realitzarà a partir dels següents ítems :

▣ **Politiques de Dones**

▣ **Implementació del principi d'igualtat en el món del treball**

▣ **Educació**

▣ **Violència de masclista**

▣ **Pobresa femenina**

▣ **Salut de les dones**

▣ **Igualtat i no discriminació per raó d'orientació i/o identitat sexual**

FMAC

CONCLUSIONS

Podem destacar que en la majoria de programes no s'aplica de forma clara la transversalitat de les polítiques de dones. Quan es parla de la mateixa es fa de forma genèrica però en pocs casos s'ha desenvolupat un programa detallat que avaluï dita transversalitat.

Segons els ítems analítics que proposem, malgrat la declaració de voluntats de l'aplicació transversal de polítiques de dones, aquestes només es tenen en compte en tots els programes en alguns àmbits, sense que es contempli d'una forma clara els criteris d'avaluació de les polítiques transversals elaborats pel Consell d'Europa i que té en compte la multiplicitat de causes que afecten la discriminació.

No deixa de ser curiós que en un moment de crisi econòmica i amb un alt nivell d'atur a Catalunya, l'aposta dels diferents programes segueix sent tímida pel que fa a propostes en l'àmbit del treball productiu. S'ha fet un petit avanç en el reconeixement del paper de les dones al mercat laboral però no es visualitzen propostes per superar les discriminacions existents: retributives, d'accés, carrera professional...

Només en dos dels programes es fa un reconeixement explícit del treball reproductiu i de cura lligat tradicionalment a les dones, tot i que en la majoria dels casos es parla de corresponsabilitat en el desenvolupament d'aquest treball.

La coeducació com a base per a la construcció d'una societat més lliure i un desenvolupament social, polític, econòmic, cultural... amb una real igualtat d'oportunitats no es recull a tots els programes, només 3 candidatures ho recullen. De fet, l'educació no és un àmbit de propostes comú en els diferents programes analitzats.

En l'àmbit de salut no es recullen qüestions fonamentals com el dret al propi cos en la majoria de programes. Massa vegades es limita el tema de salut de les dones a l'àmbit sexual i reproductiu però en aquest cas, a banda de no contemplar una salut més global, ni tan sols es

parla de salut sexual exceptuant 3 candidatures que clarament aposten per programes de prevenció i el lliure dret a decidir sobre el propi cos de les dones.

El pressupost és la base de les polítiques públiques, la majoria de les propostes programàtiques no recullen la perspectiva de gènere en els pressupostos, fet que dificulta l'execució real de la transversalitat.

La participació de les dones en les polítiques públiques segueix sent un àmbit tancat a propostes molt genèriques en l'àmbit d'una participació àmplia i democràtica de la ciutadania però sense tenir, en la majoria de programes, propostes i anàlisi que facilitin la incorporació de les dones a espais de participació política, econòmica, social, educativa, cultural...

En gairebé tots els programes s'obvia la necessitat d'avaluació de les polítiques transversals de gènere, sent aquesta una peça fonamental de l'avenç de les polítiques públiques.

(1). La Transversalitat de Gènere va ser assumida per Nacions Unides el 1995 en el marc de la IV Conferència Mundial sobre les dones i pel Consell d'Europa el 1999